

NĚMECKÉ OBĚTI – OBĚTI NĚMCŮ!?
POZNÁMKY K MIGRAČNÍM PROCESŮM V NĚMECKU
NA ZÁKLADĚ VYBRANÉ LITERATURY (2. ČÁST)

K. Erik Franzen

„Útěk a vyhnání“ představuje v Německu od roku 1945 významné téma kolektivní paměti i interpretace. Vždy nanovo se tento tematický komplex – i když i on je podřízen historickým konjunkturám výkyvům – manifestoval v rovině politické, vědecké a literární. „Mezeru v paměti“ ve Spolkové republice by tedy člověk hledal marně. Spor, o který v současné, mezitím už transnacionální debatě o Centru proti vyhnání, plánovaném Svazem vyhnanců, jde, je politicky a emocionálně nabitý konflikt o vzpomínkové místo, které by mohlo natrvalo změnit nacionální akumulaci pamět Němců po sjednocení roku 1989. V pozadí této debaty stojí masivně se vzrůstající „nový německý diskurs obětí“, který je v předkládaném článku stranou veškeré přehálené stigmatizace kriticky zkoumán z hlediska své funkčnosti. Na příkladu několika německy psaných publikací posledních dvou let na téma „útěk a vyhnání“ podává příspěvek náčrt rozličných k tomu se vztahujících diskurzních rovin.